

چاپ سنگی و پیدایش آن در ایران

صدیقه سلطانیفر^۱

چکیده: عملیات چاپ سنگی آمیزه‌ای از فعالیت‌های فیزیکی و شیمیایی براساس دفع متقابل آب و چربی است. این روش چاپ را فردی آلمانی به نام "زنفلدر (Zenfelder)" در سال ۱۷۹۳ = ۱۲۰۸ ق. اختراع کرد. چاپ سنگی در ایران در سال ۱۲۵۰ ق، ده سال بعد از چاپ سُربی، در تبریز آغاز شد و اولین کتاب‌هایی که به این شیوه به چاپ رسید قرآن (۱۲۵۰ ق) و زادالمعاد (۱۲۵۱ ق) بود. بعد از تبریز، در تهران چاپخانه سنگی دایر شد. بنا به قولی اولین کتاب‌هایی که در چاپخانه سنگی تهران به چاپ رسید المعجم فی آثار ملوكه العجم و تاریخ پظرکبیر (۱۲۵۹ ق) و بنا به قولی دیگر حدیقة الشیعه (۱۲۶۰ ق) بود. پس از تهران دیگر شهرهای ایران نظیر شیراز، اصفهان، لرستان، رشت به ترتیب دارای چاپخانه سنگی شدند و کتاب‌ها و رسالاتی در هر یک از آنها به چاپ رسید. شیوه چاپ سنگی به هدت ۷ سال تنها روش چاپ در ایران بود، و تا اواخر دوره قاجاریه تقریباً هر چه در ایران به چاپ هنر رسید به این شیوه بود.

کلیدواژه‌ها: چاپ سنگی، ایران

ومطالب تحریر می‌گردید، سپس این کاغذیک شبانه روز در آب می‌ماند، بعد آن رابر روی سنگ مرمر صیقل خورده می‌گذاردند و هر دورادر منگنه، یادستگاهی برای

۱. عضو هیئت علمی و مسئول بخش چاپ سنگی کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

2. ALOES RENEFELDER

۳. تاریخ منتظم ناصری تأثیر محمد حسن خان اعتماد‌السلطنه، ج. ۵۷ نسخه چاپ سنگی. این متین اختراع چاپ سنگی را توسط زنفلدر در سال ۱۷۹۳ میلادی = ۱۲۰۸ قمری ذکر می‌کند. دایره المعارف فارسی مصاحب، جلد دوم بخش اول ذیل واژه لیتوگرافی ص. ۱۲۵۴۶ اختراع چاپ سنگی را توسط زنفلدر در سال ۱۷۹۶ میلادی = ۱۲۱۱ قمری ذکر می‌کند.

مقدمه

واژه چاپ سنگی، یا لیتوگرافی از لغت یونانی "Litho" به معنای سنگ و "graphy" به معنای نوشتن گرفته شده است. این شیوه چاپ اولین بار توسط زنفلدر (Zenfelder) آلمانی در سال ۱۷۹۳ = ۱۲۰۸ ق به کار رفت.^۳

چاپ سنگی روشی است که در آن چاپ به وسیله فعل و انفعالات شیمیائی بر روی سنگ انجام می‌شود، به این صورت که ابتدا بر روی کاغذ زرد زنگ مخصوص که به محلول رقیق نشاسته یا گل‌سیرین لعاب داده شده بود، با مرکبی مشکل از دوده، روغن پخته، سفر

مرحوم تربیت در "تاریخ مطبوعه و مطبوعات ایران" می‌نویسد:

در تاریخ ۱۲۱۳ق عباس میرزا نایب السلطنه که مروج علوم و ادبیات محلی بوده و عشق سرشار به تواریخ و سیر داشته است، از طرف فتحعلی شاه به حکمرانی آذربایجان منصوب گشته و بسیاری از علماء ادباء و ارباب ترجمه و تألیف، و استادان صنایع و فنون را به دور خود جمع کرده و صنعت طبع را بالخصوص مورد توجه قرار داده است و اشخاص زیادی هم به امر و تشویق وی

تاریخ تأسیس هطابع سنگی

در ایران بعد از تأسیس هطابع
سرپی است و نشریات سنگی
تبریز قبل از مطبوعات سنگی
تهران به چاپ رسیده است.

مطبعه‌های متعدد از سرپی و سنگی به تبریز وارد و دایر کرده‌اند که معروف‌ترین آنها آقازین العابدین تبریزی و میرزا صالح شیرازی می‌باشند. میرزا صالح با میرزا جعفرخان مشیرالدوله و سه نفر دیگر به امر نایب‌السلطنه به لندن رفت و تحصیل کرده‌اند. و در موقع مراجعت به تبریز (۱۲۳۴ق) مطبعه‌ای نیز همراه خود آورده‌اند. و بعد از مدتی که جزو سفارت فوق العاده به لندن و پطرزبورغ (پطرزبورگ) رفته، چندین دستگاه دیگر نیز به تبریز وارد کرده‌اند که بعد از مدتی بعضی از آنها را به شهر تهران برده و در آنجا دائز کرده‌اند و لذا اسمی این دو نفر در مطبوعات سرپی و سنگی اولیه تبریز و طهران ثبت شده است. تاریخ تأسیس مطابع سنگی در ایران بعد از تأسیس مطابع سرپی است و نشریات سنگی تبریز قبل از مطبوعات سنگی تهران به چاپ رسیده است. از مطبوعات اولیه آن شهر حیوة القلوب در ۱۲۴۰ و ۱۲۴۱ق، بوستان سعدی

ایجاد فشار قرار می‌دادند، بر اثر فشار، نوشته بر روی سنگ منتقل می‌شد. به این ترتیب عملیات چاپ سنگی انجام می‌شد و آنچه به دست می‌آمد، آثار چاپ سنگی بود (۱۵۴۰). اصطلاح "لیتوگرافی" که این روزها با چاپ افست قرین شده، در واقع معادل واژه چاپ سنگی است. آنچه امروزه به نادرست در ایران با این عنوان نامیده می‌شود، "فتولیتوگرافی" است. چاپ افست روش تکامل یافته چاپ سنگی است، که در آن صفحاتی فلزی به نام زینک جایگزین سنگ و عکسبرداری جایگزین مواد روغنی قدیمی شده است.

چاپ سنگی در ایران

درباره تاریخ ورود چاپ سنگی به ایران روایات متعددی وجود دارد، اما به نظر می‌رسد، صنعت چاپ

اصطلاح "لیتوگرافی" که این روزها با چاپ افست قرین شده، در واقع معادل واژه چاپ سنگی است. آنچه امروزه به نادرست در ایران با این عنوان نامیده می‌شود، "فتولیتوگرافی" است. چاپ افست روش تکامل یافته چاپ سنگی است، که در آن صفحاتی فلزی به نام زینک جایگزین سنگ و عکسبرداری جایگزین مواد روغنی قدیمی شده است.

سنگی حدوداً ده سال پس از شروع چاپ با حروف سُرپی در داخل کشور، در شهر تبریز آغاز شده است.

۱۲۵۹ق اولين كتاب مصوري که با چاپ سنگي در آمد كتابي بود به نام ليلي و مجنون مکتبی شيرازی که چهار تصویر داشت. و در همين سال نيز كتاب معجم فی آثار كتاب العجم ميرزا فضل الله باشيوه سنگي از چاپ خارج شد.

پنج سال بعد به فرمان محمد شاه قاجار چاپخانه اي که ميرزا اسدالله فارسي داير کرده بود با وسائل و ابزار آن به تهران انتقال يافت و اولين كتابي که در اين چاپخانه سنگي تهران به چاپ رسيد ديوان عبدالوهاب نشاط شاعر^۴ بود.

در شيراز در حدود سال ۱۲۵۴ق، در اصفهان نيز در حدود سال ۱۲۶۰ق چاپخانه سنگي داير شد و به تدريج در ديگر شهرهای ايران مانند اروميه، بوشهر، مشهد و رشت نيز چاپخانه سنگي تأسیس شد و در هر کدام از آنها كتاب های متعددی به چاپ رسيد (۴: ج ۶۹۸۲-۶۹۸۷). صنعت چاپ سنگي مدت ۷۰ سال تهاروش چاپ در ايران به شمار می رفت و تا اواخر دوره قاجار تقریباً هر چه در ايران به چاپ می رسید، با اين روش چاپ بود.

چاپخانه های چاپ سنگی

چاپخانه های چاپ سنگي را می توان به دو دسته دولتی و خصوصی تقسیم کرد:

۱. چاپخانه های دولتی: چاپخانه هایی که زیر نظر دولت و اداره انطباعات کار می کردن و با بودجه دولت اداره می شدند. اين چاپخانه ها، روزنامه های دولتی را به چاپ می رساندند، نظیر چاپخانه سنگي دولتی تهران که در آن روزنامه و قایع اتفاقیه و دولت عليه به چاپ

^۴. مرحوم سعيد نقیبی در مقاله "تحقيقین چاپ های مصوري در ایران" راهنمای کتاب شماره سوم، پاییز ۱۳۳۷ چنین آورده است: "چاپ سنگی در طهران در ۱۲۶۰ق معمول شد و نخست کتاب "حدائق الشیعه" تألیف ملا احمد اربیلی را در آن چاپ کرده اند". مرحوم دهخدا در لغت نامه اولين كتاب چاپ سنگي در طهران را "المعجم فی آثار ملوك العجم و تاريخ پطرکبیر" می دارد.

در ۱۲۴۷ق، محرق القلوب در ۱۲۴۸قمری، قرآن در ۱۲۴۸ق و زادالمعاد در ۱۲۵۱ق است.

از قدیمی ترین مطبوعات سنگی تهران می توان از المعجم فی تاريخ العجم در سنه ۱۲۵۹ق، دیستان المذاهب در سنه ۱۲۶۰ق، تاريخ عجم و دیوان ميرزا عباس هزار جريبي مخلص به نشاط در سنه ۱۲۶۲ق و تاريخ پطرکبیر در سنه ۱۲۶۳ق نام برد.

مرحوم حسين گلپایگانی در كتاب تاريخ چاپ و چاپخانه در ايران می نويسد: چنانکه در مأخذ و منابع معتبر برمی آيد، چاپ سنگي، ۵۰ سال بعد از ورود چاپ سريبي وارد ايران گردیده است. البته در اين باب هم عباس

ميرزا نایب السلطنه پيشقدم بود.

در سال ۱۲۴۰ق پس از آنکه ميرزا جعفر تبريزی برای آموختن صنعت چاپ به مسکو فرستاده شد، پايان خت نيز از تبريز پيروي کرد و ميرزا صالح شيرازی که در آن زمان جزو اعيان و وزيران تهران شده بود ميرزا اسدالله

اولين كتاب مصوري که با
چاپ سنگي در آمد كتابي بود
به نام ليلي و مجنون هكتبي
شيرازی که چهار تصویر داشت.
و در همين سال نيز كتاب معجم
في آثار كتاب العجم ميرزا فضل الله
باشيوه سنگي از چاپ خارج شد.

نامي را از اهالي فارس به همان منظور به سنت پرسپورگ روسیه فرستاد و اين دونفر هنگام بازگشت، چند دستگاه ماشین چاپ با خود آوردند و اين دستگاه های چاپ در تبريز به کار افتاد. اولين كتابي که ميرزا اسدالله شيرازی در تبريز به چاپ رسانيد قرآن کريم در ۱۲۴۸ق و سپس زادالمعاد در ۱۲۵۱ق بود. بعد در سال

می گشت. از معروف‌ترین چاپخانه‌های خصوصی سنگی بحسب قدمت می‌توان به چاپخانه‌های زیر اشاره کرد:

۱. چاپخانه سنگی استاد عبدالعلی، که در سال ۱۲۵۹ ق در تهران به مدیریت آقا عبدالعلی اداره می‌شد و کتاب‌های المعجم فی آثار ملوك العجم و تاریخ پطرکبیر در این چاپخانه به چاپ رسید.

۲. چاپخانه سنگی استاد حاج عبدالمحمد، که در سال ۱۲۶۰ ق در تهران به مدیریت عبدالمحمد به فعالیت می‌پرداخت. روزنامه وقایع اتفاقیه از نشریات این چاپخانه بود.

۳. چاپخانه سنگی استاد میر باقر طهرانی که در سال ۱۲۷۴ ق در تهران به مدیریت آقامیر باقر طهرانی فعال بود.

۴. چاپخانه‌های استاد الله قلی خان، استاد میرزا حبیب خان، استاد کربلائی حسین طهرانی، میرزا علی اصغر و سید مرتضی از دیگر چاپخانه‌های خصوصی بودند که در آنها نشریات و کتاب‌های متعدد به چاپ می‌رسید (۴۳-۳۹:۵).

موضوع کتاب‌های چاپ سنگی و رواج آن
دوران رواج کتاب‌های چاپ سنگی مصادف با ایامی بود که علوم و فناوری به صورت امروزی رواج نداشت، تأليف کتاب در ایران بسیار محدود بود و موضوعاتی خاص همچون دین و مذهب، احادیث، اخبار و ادعیه و زیارات، تاریخ و جغرافیا، پژوهشکی، فلسفه و منطق، تصوف و عرفان موضوع آن کتاب‌ها را تشکیل می‌داد.

البته این کتاب‌ها با چاپ سنگی بهتر از کار در می‌آمد و مردم به چاپ سنگی آن نسبت به چاپ سُربی رغبت بیشتری نشان می‌دادند. با توجه به اینکه در چاپ سُربی اغلاط بیشتری مشاهده می‌شد، چاپخانه‌های حروف سُربی نتوانست خواسته‌ها و نیازهای چاپی مردم ایران را برآورده کند و پس از مدت کوتاهی جای خود را به

می‌رسید و نیز چاپخانه سنگی دارالفنون که در آن کتاب‌های درسی اولیه چاپ و منتشر می‌شد چاپخانه سنگی دارالفنون در سال ۱۲۶۸ ق تأسیس شد و تا سال ۱۳۲۶ ق برقرار بود (۱۹-۱۸:۵).

چاپخانه‌های سنگی دولتی سیار (چاپخانه‌های اردو)، در زمان ناصرالدین شاه به وجود آمدند و می‌توان ادعا کرد که در نوع خود نظیر نداشت. این چاپخانه‌های کوچک هنگام سفرهای ناصرالدین شاه دائز می‌شد و در آن روزنامه‌هایی به چاپ می‌رسید که به شرح وقایع روزانه مسافرت شاه، چه در ایران و چه در فرنگستان می‌پرداخت از این گروه روزنامه‌هایی می‌توان به روزنامه مرأت السفر در سال ۱۲۸۸ ق و روزنامه اردوی همایون در سال ۱۳۰۰ ق اشاره کرد.

۲. چاپخانه‌های غیردولتی (خصوصی): این چاپخانه‌ها با سرمایه‌های شخصی تأسیس می‌شد و اشخاص به طور خصوصی آن را اداره می‌کردند، در اداره این چاپخانه‌ها دولت نقشی ایفا نمی‌کرد، اما امور چاپ با نظارت دولت و اجازه اداره انتباعت انجام می‌شد. تعداد چاپخانه‌های سنگی خصوصی ایران در دوره رواج چاپ

صنعت چاپ سنگی هدت ۷۰

سال تنها روش چاپ در ایران
به شهر هنرفت و تا اواخر
دوره قاجار تقریباً هر چه در
ایران به چاپ هنر رسید، با
این روش چاپ بود.

سنگی انگشت شمار بود. هر کتاب و نشریه‌ای که در چاپخانه‌های دولتی و خصوصی چاپ می‌شد، باید به ملاحظه مستول اداره مطبوعات وزارت انتباعت می‌رسید و پس از بررسی، به مهر "ملاحظه شد" ممهور

استفاده از چاپ سنگی هنوز در بعضی نقاط جهان مانند هندو پاکستان که خط آنها ردو است، رواج کامل دارد.

ماخذ

۱. لغت نامه دهخدا. تهران: مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، ۱۳۷۲.
۲. میرزای گلپایگانی، حسین. تاریخ چاپ و چاپخانه در ایران. تهران: نشر گلشن، ۱۳۷۸.

تاریخ دریافت: ۸۷۵۱

چاپ سنگی داد. امری دیگر که باز در این مورد قابل توجه است، رواج و رونق هنر خوشنویسی و علاقه وافر مردم آن دوره به خوشنویسی است و مروجان اولیه صنعت چاپ در ایران نمی خواسته اند این هنر اسلامی و ملی از میان بروده همین دلیل به چاپ سنگی اهمیت بیشتری دادند تا چاپ سربی. چاپ سنگی حدود هفتاد سال (۱۲۵۰-۱۳۲۰ق) چاپخانه های ایران را قبضه کرده بود و تا اواخر حکومت قاجار ادامه داشت.

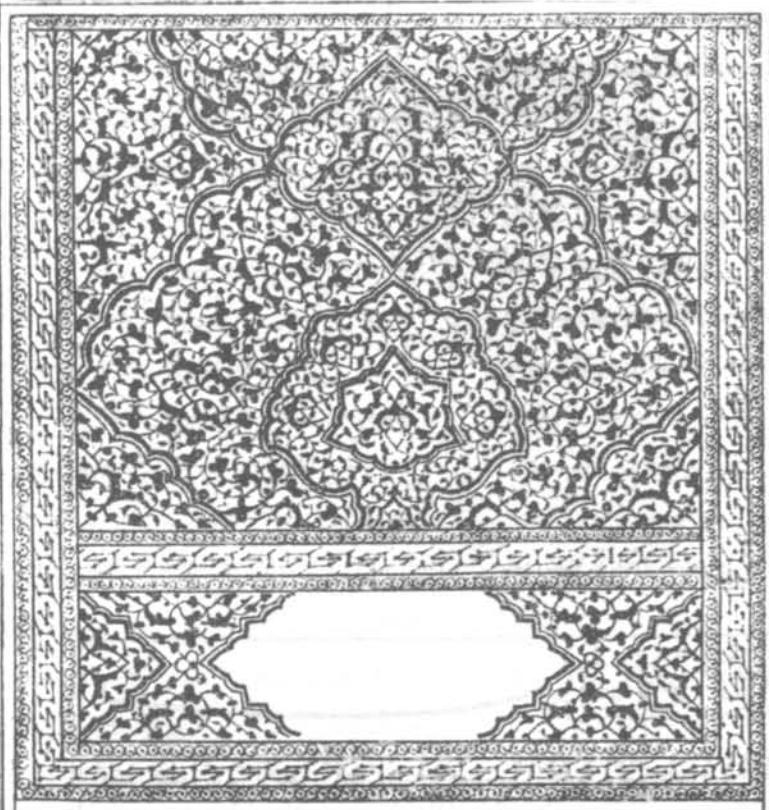
صنعت چاپ سنگی که از ابتدای تناصر صنعت چاپ در ایران بود، به تدریج با توسعه یافتن چاپخانه های سربی از رونق آن کاسته شد و دیگر از چاپخانه های سنگی و ماشین آلات و وسائل آن استفاده نشد.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ الْعِبَادَةَ وَسِلْطَةً لِنَيلِ السَّعَادَةِ فِي الْأَخْرَى
وَالْأَوْلَى وَالصَّلَاةُ عَلَىٰ سَيِّدِ الْأُوْلَى مُحَمَّدٌ وَعَزِيزُهُمْمَةُ الْهَدِيَّةِ
لَمَّا بَعْدَ بَنْلَةَ خَاطِيِّ مُحَمَّدَ اَفْرَنْ مُحَمَّدَ بَعْنَعَفَهُ اَللّٰهُ عَنْ جَوَامِهِمَا
بِرَالْوَاحِ اَرْوَاحِ صَافِيَهُ بِرَادِرَانِ اِيمَانِيِّ وَلَخْلَاءِ رُوحَانِيِّ بَنِكَارِ
كَهْوَنِ جَنَابِ مَقْدَنِ اِزْدِيَّ تَعْشَانَهِ بُرَائِيِّ بَرَادِيَّتِ كَكَشَنِكَ
بَوَادِيِّ جَهَالَتِ وَضَلَالِتِ هَرِيَّفِ صَوْمِ وَصَلَواتِ وَدُعَاءِ وَعَبَابَاتِ
كَاهْشَرِفِ طَاعَاتِ وَاقْرَبِ طَرْفِ زَيْلِ وَسَعَادَاتِنِدِ مَقْرَرِ كَدَنِيدِ
وَازْهَضِرِ دَرَزِزِ نَزَارَتِهِ هَرَتِ صَلَواتِ اَللّٰهِ عَلَيْهِ وَلِهِمْ
اِبْجَيِّنِ اِدْعَيِّهِ وَاعْنَانِ بِسِيَارِ مَنْفُولِ كَوَدِبِهِ كَكَبِ دُعَامِشِجِو
اِزِينَهَا وَايْنَ خَادِمِ اخْبَارَ اِمَامَهُ اَطْهَارِ عَلِيَّمِ صَلَواتِ اَللّٰهِ مَلِكِ

تغفار

زادلمعاد ۱۲۵۱ق

لکیم و اتمیسکویی که صد و پنجا بقبل این‌اکاره بیرین وند که در میان سلاطین اهل شرق گشیده
و نهاده هر چند که این امور را کشی و همام کشوار کشانی مهارت آماد معرفت ما لام کلام دارد شخیل دوانده هم پادشاه سیاه است
که میان اینها نیز میتوان این امور را که در رای اجمعیع مالک شرق میان ایزو و قوت و شوکت یید تصرف نمک از خود
برداشت و صیغه حفظ کرد و چنان اتصویر منسونه که بدو رای اجمعیع مالک شرق میان ایزو و قوت و شوکت یید تصرف نمک از خود
آورده و از کیاست و فراست و خزم و تبیر پکیسیر غافل بودند و تابرا و راحیع جماعت و نادانی فسر
سال بخشش میکردند و دفع و پرسه اغیزه طرف عقصور نمود و چنان میدانستند که ملذک مدقی شیرازه هملکت او را کم میگشت
و از هر چند که پیغمبر مسیح باشد و ارکان و لش ریخته خواهد شد و طرق عصبودیت شریعت اطرافا اور گایکردن خواه کرفت بمحض میان و
شینیدن چند فتحی از شریعت ایمانی عوام که بجز این هر چندی میگذرد کافی را واسی میگارند از مواد
بعده میگذرد و محصیت شریعت ایمان شد و بود غافل از نکره پکیسیر چنین تبارود و هملکت رو سیه را بجا نهاد
رسانید که رسیده و گز و فرشل چون آن قاب دستافت و این استان که گفتند از
صفیع عقیل قطعه اکنون که متوجه آن خیالات بظهور آمد و دولت رویه را سرمیان از ازواج
سماوات درکشید میداند که پکیسیر مدکار هملکت دامور دولت کاچک صد بصری دوده رکه سی سال